

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1675. usque ad annum 1681

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119207

§. 44. Comitiorum Successus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67305)

Sæc. XVII. fruere valerent. Verum hæc ipsa Cæ-
 A. C. 1681. saris indulgentia omni expectatione
 major Protestantes ad obsequium emol-
 lire haud poterat; hi enim, quamvis
 a Bauningio Batavorum Oratore ad
 moderandum in Catholicos odium ad-
 moniti essent, a postulatis suis ne li-
 tum unguem desistere statuerunt, eo-
 rum audaciam inflammante Töckelio,
 qui unacum Abassio Transylvaniæ Prin-
 cipe, Turcis, Transylvanis, Valachis,
 Moldavisque Scepusium, Beserminum,
 Kaloam montanasque urbes intercepti,
 totamque trans Tibiscanam Regionem,
 incendiis, terrore, ac latrocinii depopu-
 latus est. Rursus etiam Abassius
 Zatmariam urbem arcta obsidione cin-
 xit, Transylvaniam vero novo servitu-
 tis iugo adstringi veritus, e medio co-
 natu se recepit, ab insequentibus Hol-
 saris multa cæde, spoliisque multatus.

§. XLIV.

Comitiorum successus.

Theatr. Eu- Indignabatur vehementer Leopoldus
rop. Priet. Imperator, quod, Protestantium se-
Annal cont. rociam nulla re magis, quam sua in-
pag. 963. dulgentia irritari, iterato experimento
 comprobatum cerneret, quocirca dilato
 Religionis negotio politicas Magnatum
 tam Catholicorum quam Protestantium
 quere-

querelas discuti iussit. Hi ergo die se- Sæc. XVII.
ptima Septembris petebant, ne dein- A. C. 1681.
ceps rebus pacatis exteri milites sine
Regni auctoritate inducerentur, ab
iisque Nobiles ac populi non molesta-
rentur, Hungari præfidiarii in arcibus,
oppidisque Regiis ex Cæsaris ærario a-
lerentur, atque instaurandis limitum
præfidiis Papa & Hispaniæ Rex stipem
conferre rogarentur. Nobiles ad ex-
tera tribunalia non raperentur, nec de-
cretæ in perduelles poenæ ad Filios
pertraherentur, Regnum exactionibus
infolitis non gravaretur, & Nobiles a
tributis eximerentur, Hungariæ finibus
tandem designatis, libera mercium ne-
gotiatio non interdiceretur, graviora
Regni negotia non sine comitiorum au-
thoritate pertractarentur, præter Cæ-
sareum etiam Hungarus Orator Con-
stantinopoli foret; Regni dignitatibus
non exteri, sed Hungari præessent, at-
que ad reliqua gravamina maturius di-
scutienda Posonii nova celebrarentur
comitia. Ad hæc Cæsar respondit, nil
sibi gratius fore, quam si extincta se-
ditione copias suas alibi necessarias re-
ducere posset, nunc vero Protestantibus
cum triginta suorum millibus, Tur-
cisque cum ingenti exercitu Austriæ
ruinam minitantibus id insanum fore,
si vero milites sui licentius egissent,

Qq 5

co-

Sæc. XVII. cognita culpa eos omni severitate ple-
A. C. 1681. hendos, minus autem æquum esse,
 ut copię unice in Hungarorum secu-
 ritatem pugnantes, alieno sumptu pe-
 nitus alerentur, de cetero autem Ma-
 jestatis læsæ reos, petita venia, libe-
 ros esse dimittendos, ac cessante bello
 Nobiles quoque nullis exactionibus esse
 gravandos, in belli autem impendium
 & limitaneas munitiones subsidia con-
 ferre, necesse esse, concessam negotia-
 tionis libertatem revocatum, & Hun-
 gariæ fines præcipue ad Moraviam,
 Silesiam &c. proxime descriptum in:
 Cetera omnia Magnatum postulata in-
 dulgentissimus Cæsar pauculis immu-
 tatis probavit, atque in leges referri
 concessit. Nec tamen his contenti
 Hungariæ Proceres, insuper Colonitium
 Comitem Hungariæ Curie Præsidem
 suo munere amoveri, ac Nationis suæ
 laicum subrogari, & rebellium Comi-
 tum nuper capite plexorum bona eo-
 rum familiis restitui, ac Protestantibus
 liberrimum ubique sectæ exercitium,
 imo mille Ecclesias eis reddi postula-
 bant: Attamen Cæsar se præter jam
 concessa nil amplius indulturum, nec
 Colonitium optime meritum sine omni
 culpa tanta infamia affecturum respon-
 dit: nihilominus Comes, ut eo facilius
 rebelles compesci, & pax restitui posset,
 ultro

ultro sese suo abdicavit officio, ipse e-
tiam eadem ex caussa Strigonienſis Ar-
chiepiſcopus juri, vi cujus defuncti Pa-
latini vices agere ab antiquo conceſſum,
ſponte ceſſit. Poſtquam igitur Cæſar
ac Catholici Magnates ferme omnia
rebellibus clementer indulſerant, quæ
vel nutantem vel fractam eorum fidem
ad debiti obſequii leges denuo compo-
nere poſſent, concordiæ ſpes aſſurgere
videbatur: verum Turcarum Impera-
tor, quamvis eodem ferme Menſe Al-
berto Capraræ Cæſaris Oratori pacem
ad alios duodecim annos ſe protracturum
ſpōndiſſet, Töckelii tamen ac rebel-
lium impulſu, tredecim Janiſſarorum,
& viginti Equitum millia ſeditioſis ſub-
miſit, datisque literis Abaſium juſſit,
ut ſeſe cum toto Tranſylvanorum, ac
Valachorum robore illis nulla mora con-
jungeret. Paruit huic mandato Abaſ-
ſius, atque jaſtato tuendæ Religionis,
libertatiſque obtentu in Superiorem
Hungariam irrupit, ruſusque incasſum
tenrata Zatmaria urbe octo pagos di-
ripuit, ac inde plusquam mille juvenes
abſtractos Turcis ſubmiſit: paulopoſt
tamen Baragoſſius Hungaro-Cæſarei
exercitus Dux rebellium agmen ador-
tus, trucidato eorum Ductore, aliisque
octoginta novem, quamplurimos captos
abduxit, iteratoque prælio cæſis plus-
quam

Sæc. XVII.
A. C. 1681.

Sæc. XVII. quam quadringentis ceteros in fugam
A. C. 1681. egit, & Barbaros in Turcarum ditiones
 retrusit. Interim fideles Hungariæ
 Magnates Töckelium, ut ab infami Tur-
 carum societate desisteret, oblatamque
 Cæsaris gratiam admitteret, maximo-
 pere hortabantur, ipse etiam Cæsar
 Saponaram Baronem ad eundem able-
 gavit, eique plenam præteritorum ob-
 livionem, omne clementiæ officium,
 necnon Ragotsiam ducendi licentiam
 obtulit, dummodo dimisso milite co-
 mitiorum legibus obtemperaret. Hic
 ergo se errorem suum, & Cæsaris cle-
 mentiam agnoscere simulans, rogabat,
 ut Cæsar inducias concederet, se inte-
 rim Budam profecturum, ibidemque
 cum Bassa, apud quem plurimum gratia
 valeret, rem confecturum. Enimvero
 Budam venit, sed ad Turcarum Sena-
 tum admissus, exposuit, se adventasse,
 ut se, suamque nationem Sultano tri-
 butariam redderet, atque ad restauran-
 dam sectæ, patriæque libertatem ejus
 opem imploraret: postea Protestantibus
 maximo numero ad sua signa con-
 volantibus, tacito nomine per Hunga-
 riam seditiosum disseminavit libellum,
 quo Hungaros, ne fallacis clementiæ
 velamine sese excæcari permetterent,
 ad armorum societatem provocare ni-
 tebatur. Cognita igitur rebellium per-
 fidia,

fidia, ac Protestantium pertinacia, Sæc. XVII.
cum ad præstitutum terminum nec com- A. C. 1681.
paruissent, nec oblatam veniam ac in-
ducias acceptassent, sonantibus tubis
ac tympanis, omnibus privilegiis ac li-
bertatibus tanquam jurati hostes exci-
disse, omnium Procerum consensu de-
clarati sunt. Postmodum Magda-
lena Theresia Cæsaris Conjux more ma-
jorum in Hungariæ Reginam die nona
Decembris a Strigonienſi Archiepiſcopo
uncta ac coronata est, quibus peractis
horum comitiorum acta die decima ter-
tia Decembris ab Hungariæ Magnati-
bus subscripta a Cæsare confirmata
fuere, denuo, frustrata tamen, reclaman-
tibus seditiosis Protestantibus, quibus
a clementissimo Cæsare in Regno tole-
rari, satis non erat, sed dominari ge-
stientes, ubicunque erant, primo tal-
parum more occulta Reipublicæ fun-
damenta suffoderunt, mox autem aucto
suorum numero per apertas seditiones
integrum Regnum evertere moliti sunt.

§. XLV.

Hugonottæ in Galliis repressi.

Quamvis Ludovicus Rex protendendi Carol. mens.
sui Regni cupidine incitatus, re- pag. 286.
belles Protestantes in Hungaria adver- Hode Hist.
sus Cæsarem omni subsidiorum genere de Louis
XIV. l. II.
fulci- pag. 222.